

Decimus septimus

hoc genere rami parant soboli: ut ulmorum palmarūq; Nullis uero tales pulluli proueniunt: nisi qua-
rum radices amore solis atq; hymbri in summa tellure spatiantur. Omnia ea non statim moris est in
sua locari: sed prius nutrici dari: atq; in seminariis adulescere: iterumq; migrare. Qui transitus mirum
immodum mitigat etiam siluestres: siue arborum quoq; ut hoium natura nouitatis ac peregrinationis
auida est: siue discedentes uirus relinquunt: mansuescūtq; tractatu ceu feræ dum radici auellitur planta.
Et aliud genus simile natura præmōstrauit. Auulsiq; arboribus stolones uixere. Quo in genere & cum
parui sunt auelluntur: partemq; aliquam e matris quoq; corpore auferunt secū simbriato corpore. Hoc
modo plantantur punicæ: coryli: mali: sorbi: mespili: fraxini: fici. In primisq; uites. Cotoneum ita satum
degenerat. Ex eodem iuentu est: furculos abscissos ferere hoc primo sæpis causa factū sabucis: cotoneo
& rubis depactis. Mox & culturæ: ut populis: alnis salici: quæ uel inuerso furculo feritur. Iam eæ ibi di-
sponuntur: ubi libeat esse eas. Quamobrem seminarii curam æte cōuenit dici: q̄ trāseatur in alia genera.
Nāq; & huic principio eligi solum refert: quoniam nutricem indulgentiorem esse q̄ matrē sæpe conue-
nit. Sit ergo siccum succosumq; bipalio subactum: aduenis hospitale: & q̄ simillimum terræ i quam trās-
ferendum sit. Ante omnia elapidatum munitumq; ad incursum etiam gallinacei generis. Quāminime
rimosum: ne penetrās sol exurat fibras. Interuallo sexquipedum feri ne se inter se cōtingant: & noceāt
præter alia uitia etiam uermiosa fiunt: ideo sarriri conuenit sæpius: hærbasq; auelli. Præterea semina ip-
sa fruticantia supputare: ac falcem pati consuescere. Cato & furcis crates imponi iubet altitudine homi-
nis ad solem recipiendum: atq; integri culmo ad frigora arcenda. Sic pyrorum malorumq; semina nutri-
xi. Sic pineas nuces. Sic cupressos semine satas & ipsas. Minimis id granis cōstat: ut uix perspici quædā
possint. Non omittendum naturæ miraculum. Ex tam paruo gigni arbores: tātō maiore trici & hordei
granome quis fabam reputet. Quid simile originis suæ habet malorum pyrorūq; semina. His princi-
piis respicientem secures materiē nasci: idomita ponderibus immensis præla: arbores uelis: turribus mu-
risq; ipellendis arietes. Hæc est natura eius. Hæc potētia. Super omnia erit e lachryma nasci aliquid: ut
suo loco dicemus. Ergo e cupresso foemina: mas enim ut diximus nō gignit: pilulæ collectæ: qbus do-
cui mensibus siccantur sole: ruptæq; emittunt semen formicis mire expetitum: ampliato etiam miracu-
lo tantuli animalis cibo absumi natalem tantarū arborum. Seritur mense aprili area æquata cylindris:
aut uolgiolis densum: terraq; cribris supercernitur pollicis crassitudine. Cōtra imane pondus attollere
se non ualet: retorqueturque sub terra. Ob hoc parciū uestigiis. Leniter rigatur a solis occasu i trinis di-
ebus: ut æqualiter bibat: donec erumpant. Differant post annum dōdrātali filo custodita temperie: ut ui-
ridi cælo serantur ac sine aura. Mirumq; dictu periculum tantum eo die est: si rorauerit q̄tulūcunq; hym-
brem: aut si afflaui. De reliquo tutæ sunt ppetua securitate. A quasq; postea odore Et zizifa grano serun-
tur mense aprili. Tuberes melius inseruntur in pruno siluestri & malo cotōeo et in calabria: ea est spina
siluestris: quæcunq; optime & myxas recipit: utiliter & sorbos.

De transferendis seminariis: & ulmis ferendis & serobibus. Cap. xi.

Calabrice

Plantas ex seminario transferre in aliud prius q̄ suo loco ponatur operose præcipi arbitror:
licet translatione folia latiora fieri spondeāt. Ulmorum prius q̄ folio uestiant. Samara col-
ligenda est circa martias kalen. cum flauescere incipit. Deinde biduo i umbra siccata seren-
da densa i restato terra super minutatim cribrata crassitudine quæ in cupressis. pluiæ si nō
adiuent: riganda. Deferendæ ex earum uenis post annum in ulmaria interuallo pedali in unamquat-
q; partem. Maritas ulmos autumno serere utilius: quia carent semine. Nam eæ eplantis seruntur. in ar-
bustum quinquēnes suburbe transferuntur aut: ut quibusdam placet: quæ uicenum pedū esse cœperūt
Sulco qui nouenarius dicitur: altitudine pedum trium: pari latitudine: & eo amplius circa positas pe-
des terni undiq; esolido adaggerantur. Arulas id uocant in campania. Interualla ex loci natura summū
tur. Aridiores ferendas in campestribus conuenit. Populos & fraxinos quia festinantius germinant di-
sponi quoq; maturas conuenit. Hoc est ab idibus febru. plantis & ipsa nascentes In disponendis ar-
boribus arbutisq; ac uineis quincūcialis ordinum ratio uulgata & necessaria: non per flatu modo uti-
lis: uerum & aspectu grata quocumq; modo intueare in ordinem se porrigente uersu. populis eadē ra-
tio semine qua ulmos ferendi: transferendi quoq; e seminariis eadem & siluis. Ante omnia igitur in si-
mitem transferri terram aut meliorem oportet. Nec tepidis aut præcocibus in frigidis aut serotinos si-
tus: neq; ex iis illos. præfodere serobes ante: si fieri possent: tanto: donec pingui cespite obducantur. Ma-
go ante annum fieri iubet: ut solem pluiasq; combibant: aut si conditio largita non sit: ignes in medio
fieri ante mēses duos: nec nisi post hymbres in his seri. Altitudinem earū in argilloso aut duro solo tri-
um cubitorum esse in quæq; partem. In prunis pamo amplius: & ubiq; caminata fossura ore compressi
ore sint. Nigra uero terra duo cubita & palmum quadratis angulis. Eadem mensura græci auctores cō-
sentiunt: nō altiores quino semipede esse debere: nec latiores duobus pedibus. Nusq; uero sesquipede
minus alto: quoniam in humido solo ad uicina aquæ perueniat. Cato si locus aquosus sit iquit latas pe-
des ternos. In faucibus imisq; palmum & pedem: altitudine quattuor pedum: eas lapide cōsterni: aut si